

حل تمرین شماره ۲

Arrays – Stack – Queue – Expressions – Linked Lists

رستا تدین طهماسبی

rasta.tadayon1378@gmail.com

STACK

Stack یک ساختمان داده (Last In First Out) LIFO است. توابع اصلی پیاده سازی شده برای این ساختمان داده شامل `push`, `pop`, `top` می شوند که فرض می شود که همگی آنها با پیاده سازی درست در $O(1)$ انجام می پذیرند.

- **push**: عنصر جدیدی را در ابتدای `stack` اضافه می کند.

- **pop**: آخرین عنصر اضافه شده به `stack` را حذف کرده و به عنوان خروجی می دهد.

- **top**: آخرین عنصر اضافه شده را به عنوان خروجی می دهد اما آن را از `stack` حذف نمی کند.

✓ از ساختمان داده `stack` هنگام فراخوانی توابع به صورت بازگشتی استفاده می شود. هنگام فراخوانی بازگشتی تابع، متغیرهای محلی و آدرس بازگشت در `push`, `stack` شده و هنگام بازگشت این متغیرها `pop` می شوند.

✓ از `stack` برای انجام عملیات های محاسباتی نیز استفاده می شود که در اسلایدهای بعد به طور کامل توضیح داده خواهد شد.

QUEUE

Queue یک ساختمان داده FIFO (First In First Out) است. توابع پیاده سازی شده برای این ساختمان داده شامل enqueue و dequeue می شوند که با توجه به نوع پیاده سازی ساختمان داده صف و در صورت بهینه بودن آن در $O(1)$ انجام پذیر هستند.

- **enqueue**: عنصر جدید را به انتهای صف اضافه می کند.

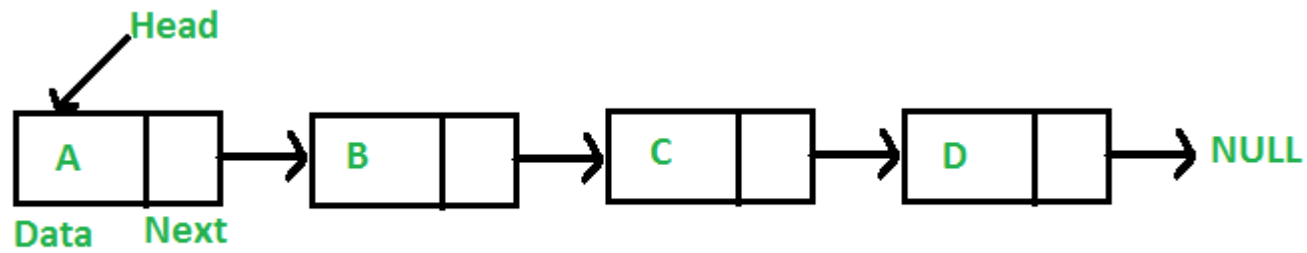
- **dequeue**: عنصر ابتدایی صف را از صف حذف کرده و به عنوان خروجی می دهد.

✓ از این ساختمان داده برای اولویت دادن به درخواستها در سیستمهای عامل استفاده می شود. درخواستها در یک صف قرار گرفته و به ترتیب رسیدگی می شوند. (البته الگوریتمهای بسیار پیچیده تری برای انتخاب درخواستی که در مرحله بعد اجرا می شود وجود دارد و FIFO تنها یکی از آنهاست.)

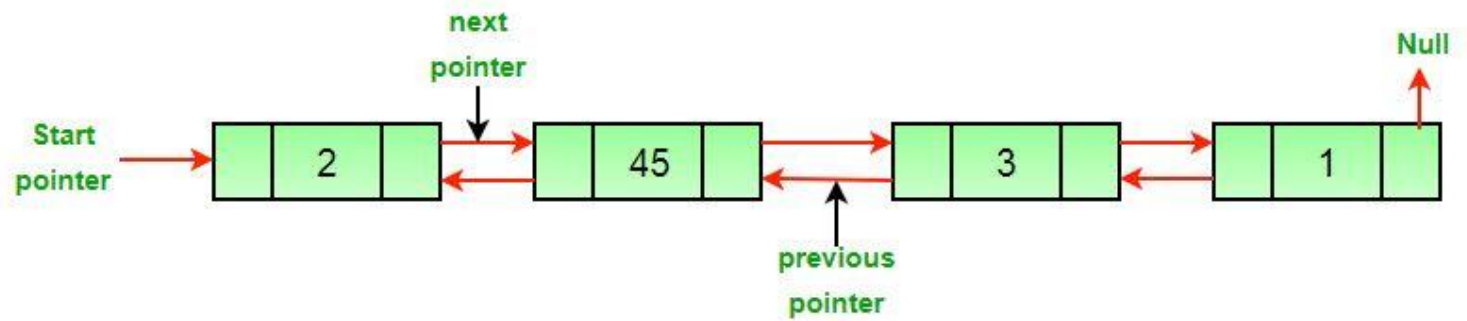
Linked Lists

یکی از روش‌های پیاده سازی ساختمان داده list استفاده از اشاره گر است که به آن linked list گفته می‌شود. Linked list ها انواع متفاوتی دارند که از آن‌ها می‌توان به linked list یک طرفه، linked list دو طرفه و linked list حلقوی اشاره کرد. ترتیب یک linked list وابسته به اشاره گرهای هر عنصر است و همانند دیگر لیست‌ها هر عنصر آن شامل key (یا data) است و علاوه بر آن شامل یک اشاره گر به عنصر بعد می‌شود.

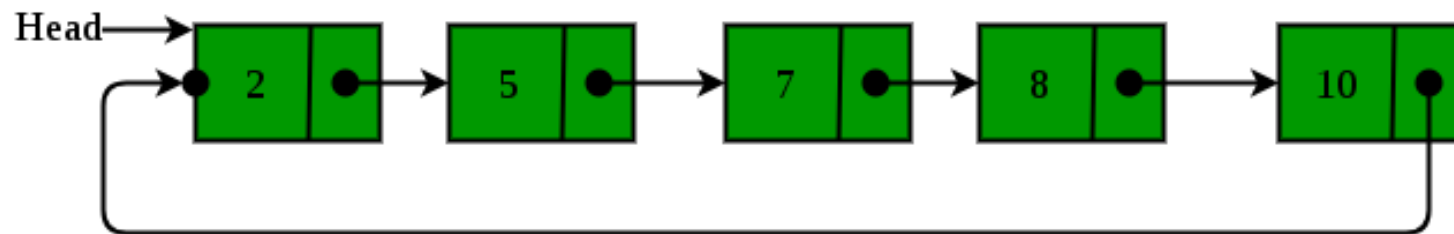
- **Linked list دو طرفه:** علاوه بر اشاره گر به عنصر بعد شامل یک اشاره گر به عنصر قبل است. اگر یک لینک لیست یک طرفه باشد، هزینه یافتن عنصر قبلی برابر $O(n)$ است، در حالی که اگر ۲ طرفه باشد برابر $O(1)$ است، این در حالی است که به ازای هر عنصر هزینه حافظه برای اشاره گر به عنصر قبل را متحمل می‌شویم بنابراین با تحمل هزینه حافظه بیشتر هزینه زمانی را کاهش می‌دهیم.
- **Linked list حلقوی:** در این لینک لیست آخرین عنصر یک اشاره گر به عنصر اول (که اشاره گر head به آن اشاره می‌کند) دارد.

لینک لیست یک طرفه

لینک لیست دو طرفه

لینک لیست حلقوی

عبارت‌های محاسباتی

عبارات محاسباتی را به ۳ طریق می‌توان نشان داد:

- Prefix (پیشوندی)

- Infix (میان‌وندی)

- Postfix (پسوندی)

روش میان‌وند روش متداول و راحت‌تری است اما به دلیل ابهاماتی که در اولویت انجام عملیات وجود دارد نیاز به پرانتز گذاری دارد، به همین دلیل عباراتی که به صورت پیشوندی و پسوندی نوشته می‌شوند، به دلیل عدم نیاز به پرانتز گذاری سریع‌تر ارزیابی می‌شوند.

همان طور که گفته شد برای تبدیل این عبارات به یکدیگر از ساختمان داده stack استفاده می‌شود.

تبدیل مستقیم پیشوندی به پسوندی

(می‌توانید یک عبارت پیشوندی را ابتدا به یک عبارت میان‌وندی تبدیل کنید و سپس عبارت میان‌وندی حاصل را به عبارت پسوندی تبدیل کنید اما این تبدیل‌ها پیچیده‌تر خواهند بود بنابراین الگوریتم تبدیل مستقیم اینجا آورده شده است.)

1. رشته را از راست به چپ (در جهت معکوس) بخوانید.
2. اگر المان خوانده شده عملوند است، آن را در پشته push کنید.
3. اگر المان خوانده شده عملگر است، ۲ مقدار را از پشته pop کنید و یک رشته به صورت زیر تولید کنید. سپس رشته تولید شده را در پشته push کنید.

$string = operand1 + operand2 + operator$

4. تا تمام شدن رشته ادامه دهید. عنصر باقیمانده در پشته خروجی خواهد بود.

در اسلاید بعد با مشاهده یک مثال این تبدیل قابل فهم تر خواهد شد.

خانه‌های پشته با '|' از یکدیگر جدا شده‌اند.

دقت کنید رشته‌های ساخته شده در یک خانه پشته قرار می‌گیرند.

ورودی (پیشوندی)	پشته
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H G
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H G F
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG*
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E D
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E D C
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E CD^
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E CD^ B
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* E BCD^*
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H FG* BCD^*E-
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H BCD^*E-FG*/
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H BCD^*E-FG*/ A
* - A / - * B ^ C D E * F G H	H ABCD^*E-FG*/-
* - A / - * B ^ C D E * F G H	ABCD^*E-FG*/-H*

خروجی

مثال ۱

تابعی بازگشتی بنویسید که عناصر یک پشته از اعداد صحیح را به صورت صعودی مرتب کند، یعنی سر پشته بزرگترین عنصر قرار گیرد.

```
def sortedInsert(s , element):
    # Base case: Either stack is empty or newly inserted
    # item is greater than top (more than all existing)
    if len(s) == 0 or element > s[-1]:
        s.append(element)
        return
    else:

        # Remove the top item and recur
        temp = s.pop()
        sortedInsert(s, element)

        # Put back the top item removed earlier
        s.append(temp)

# Method to sort stack
def sortStack(s):

    # If stack is not empty
    if len(s) != 0:

        # Remove the top item
        temp = s.pop()

        # Sort remaining stack
        sortStack(s)
```

ایده اصلی حل این مسئله نگه داشتن تمام مقادیر پشته در پشته مربوط به فراخوانی‌های بازگشتی است تا زمانی که خالی شود و سپس قرار دادن تمام مقادیر پشته به ترتیب صعودی در آن است. حال برای برقرار کردن ترتیب صعودی اگر پشته خالی باشد صرفاً المان داده شده در پشته push می‌شود. اگر پشته خالی نبود و top آن کمتر از المان داده شده بود باز هم در پشته push می‌شود. حال اگر شرایط گفته شده برقرار نبود به این معناست که المان داده شده باید جایی در وسط پشته قرار بگیرد (با این فرض که پشته تا لحظه کنونی مرتب شده است و بزرگترین عنصر آن در top پشته قرار دارد). حال برای قرار دادن المان در جای مناسب خود، یک عنصر از پشته pop می‌شود و دوباره تابع sortedInsert به صورت بازگشتی فراخوانی می‌شود و اگر شرایط گفته شده برای پشته باقیمانده برقرار باشد المان در پشته push می‌شود و با توجه به اینکه عنصر (یا عناصر) پاپ شده از یک پشته مرتب pop شده است پس از اتمام فراخوانی بازگشتی با ترتیب صحیح دوباره در پشته push می‌شوند و پس از اتمام فراخوانی‌های بازگشتی پشته داده شده مرتب است.

مثال ۲

با استفاده از یک پشته، عناصر لیست پیوندی را معکوس کنید.

کافی است به سادگی روی لیست پیوندی پیمایش کنید و عناصر آن را در پشته push کنید. سپس عناصر داخل پشته را pop کنید و لیست پیوندی را تشکیل دهید.

مثال ۳

با در دست داشتن یک صف از اعداد طبیعی ۱ تا n الگوریتمی طراحی کنید که چک کند که آیا امکان دارد عناصر این صف را با استفاده از یک پشته به صورت صعودی مرتب کرد و در صف دومی قرار داد یا خیر. عملیات‌های مجاز شامل: $push$ و pop از پشته – $enqueue$ در صف دوم – $dequeue$ از صف اول

صف دوم می‌تواند المان‌های ورودی اش را از پشته یا صف اول دریافت کند بنابراین عنصر مورد انتظار بعدی (که در ابتدا ۱ خواهد بود) باید به عنوان عنصر جلویی از صف ۱ یا عنصر بالایی پشته موجود باشد. بنابراین فرایند ساختن صف دوم را با قرار دادن عنصر مورد نظر بعدی برابر ۱ شروع می‌کنیم و چک می‌کنیم که آیا می‌توانیم عنصر مورد نظر را از بالای پشته یا جلوی صف دریافت کنیم یا خیر. اگر نتوانیم این المان را از هیچ یک از این ۲ طرق به دست آوریم، عنصر جلوی صف را $dequeue$ کرده و در پشته $push$ می‌کنیم.

دقت داشته باشید که محتویات پشته باید در هر لحظه مرتب شده باشند یعنی کوچکترین المان در سر پشته قرار داشته باشد چرا که اگر مقدار کوچک تر در لایه‌های پایینی تر پشته وجود داشته باشد باید زودتر از مقدار بزرگتر در صف دوم قرار بگیرد اما خارج کردن این مقدار کوچکتر از پشته بدون خارج کردن مقدار بزرگتر بالای پشته امکان پذیر نیست. بنابراین نمی‌توانیم در پشته مقداری بیشتر از سر پشته $push$ کنیم.

حال الگوریتم اجرایی به این صورت خواهد بود:

1. مقدار مورد انتظار را برابر ۱ قرار می‌دهیم.

2. چک می‌کنیم که بالای پشته یا جلوی صف هیچ یک دارای این مقدار هستند یا خیر.

1. اگر بله آن مقدار را از ساختمان داده مورد نظر خارج کرده و در صف ۲ قرار می‌دهیم سپس مقدار مورد انتظار را یک واحد افزایش می‌دهیم.

2. در غیر این صورت مقدار جلوی صف را $dequeue$ کرده و در پشته $push$ می‌کنیم. اگر مقداری که از صف ۱ خارج شده بیشتر از مقدار سر پشته باشد در خروجی اعلام می‌کنیم که این کار قابل انجام نیست.

3. این مراحل را تا تمام شدن مقادیر موجود در صف ۱ و پشته تکرار می‌کنیم و نهایتاً در خروجی اعلام می‌کنیم که می‌توان این کار را انجام داد.

مثال ۴

در یک مهمانی با حضور n نفر، تنها یک فرد می تواند وجود داشته باشد که همه او را بشناسند. این شخص یک فرد مشهور است. اگر فرد مشهور در مهمانی حضور پیدا کند هیچ فرد دیگری را نمی شناسد. فرض کنید تابعی داریم که جواب سوال « آیا فرد A فرد B را می شناسد؟ » را به ما می دهد، در این صورت با استفاده از پشته راه حلی پیدا کنید که با کمترین تعداد دفعات مطرح کردن پرسش در صورت حضور فرد مشهور او را شناسایی کند.

می دانیم اگر سوال « آیا فرد A فرد B را می شناسد؟ » را مطرح کنیم ۲ جواب ممکن وجود دارد. اگر جواب بله باشد پس شخص A نمی تواند فرد مشهور باشد و حذف می شود، B می تواند فرد مشهور باشد که باید چک شود. اگر جواب خیر باشد، شخص A ممکن است مشهور باشد که باید چک شود و شخص B نمی تواند مشهور باشد و حذف می شود.

1. یک پشته در نظر می گیریم تمام افراد را در آن $push$ می کنیم.

2. ۲ نفر را از بالای پشته pop کرده و سوال را میان آنها مطرح می کنیم و بر اساس جواب یکی از افراد را حذف می کنیم.

3. شخص باقیمانده را در پشته $push$ می کنیم.

4. گام های ۲ و ۳ را تکرار می کنیم تا تنها یک شخص در پشته باقی مانده باشد.

5. چک میکنیم شخص باقیمانده بقیه را نشناسد و همه او را بشناسند

بنابراین $3 * (n-1)$ بار پرسش مطرح می شود. $n-1$ بار اول برای مطرح کردن سوال در پشته است. $2 * (n-1)$ بار بعدی برای گام ۵ ام است زیرا برای فرد باقی مانده در پشته به ازای هر شخص دیگر حاضر در مهمانی یک بار سوال برای اینکه مطمئن شویم همه او را می شناسند و یک بار برای اینکه مطمئن شویم او کسی را نمی شناسد، مطرح می شود.

مثال ۵

فرض کنید به عنوان ورودی یک رشته از پرانتزهای باز و بسته به طول n به شما داده شده است. شبه کدی با پیچیدگی زمانی $O(n)$ بنویسید که طول طولانی ترین زیر رشته متوازن را خروجی بدهد.

الگوریتم استفاده شده به این صورت است:

1. یک پشته خالی ایجاد کنید و -1 را در آن **push** کنید. عنصر اول از پشته به عنوان پایه برای رشته معتبر بعدی استفاده می شود.

2. متغیر پاسخ را برابر 0 قرار دهید.

3. ورودی را بخوانید و اگر برابر کاراکتر '(' بود، ایندکس i را در پشته **push** کنید.

4. در غیر این صورت اگر برابر کاراکتر ')' بود:

4.1. یک عنصر را از پشته **pop** کنید.

4.2. اگر پشته خالی نبود طول رشته معتبر تا کنون را به این صورت محاسبه کنید:

$$\text{current length} = \text{current index} - \text{index of the top element of the stack}$$

اگر این مقدار بیشتر از مقدار متغیر پاسخ بود، آن را آپدیت می کنیم.

4.3. اگر پشته خالی بود ایندکس فعلی را به عنوان پایه برای طول های بعدی در پشته **push** کنید.

5. متغیر پاسخ را به عنوان خروجی بیرون دهید.

```
def findMaxLen(string):  
    n = len(string)  
  
    stk = []  
    stk.append(-1)  
  
    result = 0  
    for i in range(n):  
        if string[i] == '(':  
            stk.append(i)  
  
        else:  
            stk.pop()  
  
            if len(stk) != 0:  
                result = max(result, i - stk[len(stk)-1])  
  
            else:  
                stk.append(i)  
  
    return result
```